

Událost jako celek / Přítomnost aktuální (i non-aktuální) / Celostnost dění (událostného)

Jak může být bylost a budoust události „při tom“, když se aktualizuje (uskutečňuje) ta či ona právě aktuální přítomnost? A jak může být naopak tato právě se aktualizující (uskutečňující) přítomná „fáze“ zase nějak „při tom“, když se právě aktualizují jiné fáze téže události (když tedy ještě nebo už „právě aktuální“ není)? To je základní problém, kterým se musíme zabývat, neboť v něm lze najít vysvětlení, v čem vlastně spočívá jednota (sjednocenost, integrita) události jako celku. Jedním krokem k řešení je revize našeho pojetí „přítomnosti“, neboť jsme stále ještě dalekosáhle ovlivněni starými Eleaty, zejména pak oním zkoumáním nepodrobeným Zénónovým předpokladem dělitelnosti prostoru i času donekonečna, tedy až na prostorově i časově bezrozměrné „body“ (šíp musí v každém „okamžiku“, rozumí se bodovém okamžiku, být jenom na jediném místě – a na jediném místě se ergo nemůže pohybovat). Skutečná „přítomnost“ totiž nikdy není a nemůže být „bodová“, ale je vždycky „rozměrná“. A její rozměrnost se nevyčerpává tím, že její aktuálnost „trvá“ nějakou omezenou dobu, ale tuto omezenou dobu přesahuje; v rámci konkrétní (určité) události ji přesahuje tak, že je nějak „při tom“, když událost začíná, ale i když končí, a vůbec vždy, když nějaká jiná „fáze“ události je aktuálně přítomná resp. když se právě aktualizuje. (Pochopitelně tím není řečeno, že se tím její „přítomnost“ – rozumí se nejen aktuální – nezbytně vyčerpává, neboť musíme uvažovat i komplikované události vyššího typu, které v sobě integrují další události nižší úrovně, které „vykonávají“ své událostné dění stále ještě do jisté míry samostatně a svébytně, i když jsou zapojeny resp. když se samy aktivně zapojují do událostného dění vyšší úrovně.)

(Písek, 101031-1.)